

VREG

uw gids op de
energiemarkt

Vlaamse overheid
Koning Albert II-laan 20 bus 19
1000 BRUSSEL
www.vreg.be

Advies van de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 13 april 2016

met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft diverse bepalingen inzake energie-efficiëntie, zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 4 maart 2016

1. Inleiding

De VREG ontving op 14 maart 2016 een adviesaanvraag van de Vlaamse minister, bevoegd voor het Energiebeleid, Annemie Turtelboom, met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft diverse bepalingen inzake energie-efficiëntie, zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 4 maart 2016 (hierna “ontwerp van verzamelbesluit”). Wij werden daarbij verzocht een advies te verlenen binnen een termijn van 30 dagen.

Het ontwerp van verzamelbesluit voorziet wijzigingen aan het Energiebesluit met betrekking tot:

- de REG-openbaredienstverplichtingen;
- de energieprestatiecertificaten;
- de factureringsinformatie en een systeem van terugbetaling en/of vergoeding;
- de rapporteringsverplichtingen van exploitanten van decentrale productie-installaties ;
- de call groene warmte.

Voorliggend advies van de VREG behandelt enkel de aspecten van dit ontwerpbesluit die betrekking hebben op het activiteitendomein van de VREG, met name de impact van de (voorgestelde wijzigingen aan de) REG-openbaredienstverplichtingen op de distributienettarieven en de bepalingen met betrekking tot de factureringsinformatie.

2. Impact van de REG-ODV op de distributienettarieven

2.1 Aandeel kost voor openbaredienstverplichtingen binnen de distributienettarieven

In afwachting van een uitgebreider rapport over de componenten van de distributienettarieven, voorzien voor najaar 2016, wil de VREG in voorliggend advies een korte situering geven van de openbaredienstverplichtingen (ODV) binnen het tarifair kader voor de distributienetbeheerders en met name het belang voor de verschillende klantengroepen. Dit maakt het mogelijk om beter de impact te begrijpen van de voorgestelde wijzigingen aan de REG-ODV.

Binnen de distributienettarieven betalen de afnemers een tarief dat de kosten voor de uitvoering van de openbaredienstverplichtingen door de distributienetbeheerders moet dekken. Dit tarief staat in functie van het verbruik (EUR/kWh). De ODV tarieven dekken de volgende kostencomponenten:

Tabel 1. Totale kosten openbaredienstverplichtingen

Componenten openbaredienstverplichting	Totale kosten 2016
Kosten in verband met de beschermde, gedropte klanten (sociale klanten)	16.520.664,24 EUR 2%

Kosten in verband met de niet-beschermde, gedropte klanten (SOLR)	7.231.979,37 EUR 1%
REG-acties	105.556.069,58 EUR 12%
Openbare verlichting	12.304.547,35 EUR 1%
Openbaredienstverplichting WKK	223.743,88 EUR 0%
Overnamekost Certificaten	593.428.730,34 EUR 67%
Terugname overschot (-) / tekort (+) van vorige jaren (2008-2009 / 2010-2014)	148.913.910,18 EUR 17%
TOTAAL	758.994.864,41 EUR

De hierboven beschreven kosten voor openbaredienstverplichtingen houden rekening met zowel de exogene kosten als de niet-exogene kosten. De term exogeen geeft aan dat zij buiten de invloedssfeer van de distributienetbeheerder liggen. Het zijn kosten die hij ten laste moet nemen vanuit een specifieke wettelijke of decretale verplichting en die hij niet kon beïnvloeden. Tot de exogene kosten behoren de netto-kosten van de uitbetaalde REG-premies. Niet-exogene kosten zijn o.a. de werkingskosten, personeelskosten, kapitaalkosten, etc.

2.2 Aandeel kost openbaredienstverplichtingen in de elektriciteitsfactuur

Voor een gemiddeld gezin bedragen de kosten voor ODV ongeveer 21 % van de totale factuur (aangesloten op het laagspanningsnet, incl BTW). Voor een kleine KMO bedraagt dit ongeveer 25% van de kosten voor ODV en voor een industrieel bedrijf gemiddeld 8% (voor ondernemingen steeds excl. BTW).

Onderstaande berekeningen met betrekking tot de distributienettarieven houden rekening met zowel de exogene als de niet-exogene kosten.

Tabel 2. Elektriciteitsfactuur gemiddeld gezin 2016 (tweevoudige meter, LS, 3.500 kWh/jr)

Factuurcomponent	Gewogen gemiddelde kost EUR/jaar Incl. BTW
Leverancierskost (incl. marge, GSC en WKC)	395,59 EUR
Transportkosten	64,72 EUR
Distributiekosten	430,49 EUR
- waarvan ODV	215,46 EUR (21,34% van de totale factuur)
- waarvan REG	18,68 EUR (8,67% van de ODV kosten)
Taksen en heffingen	118,80 EUR
TOTAAL	1.009,60 EUR

Tabel 3. Elektriciteitsfactuur kleine KMO 2016 (tweevoudige meter, LS, 50.000 kWh/jr)

Factuurcomponent	Gewogen gemiddelde kost EUR/jaar Excl. BTW
Leverancierskost (incl. marge, GSC en WKC)	2.817,96 EUR
Transportkosten	752,14 EUR
Distributiekosten	5.185,12 EUR
- waarvan ODV	2.543,82 EUR (24,72% van de totale factuur)
- waarvan REG	220,55 EUR (8,67% van de ODV kosten)
Taksen en heffingen	1.534,60 EUR
TOTAAL	10.289,82 EUR

Binnen de kosten voor openbaardienstverplichtingen bedragen de kosten voor de REG-premies (zowel exogene als niet-exogene kosten) voor klanten op laagspanning zo'n 8,67 %. Dit komt overeen met een bedrag van 15,44 EUR/jaar voor een gemiddeld gezin en 220,55 EUR/jaar voor een kleine KMO.

Tabel 4. Elektriciteitsfactuur industrieel bedrijf 2016 (2 GWh/jr, MS, 500 kW)

Factuurcomponent	Gewogen gemiddelde kost EUR/jaar Excl. BTW
Leverancierskost (incl. marge, GSC en WKC)	107.000,00 EUR
Transportkosten	17.906,40 EUR
Distributiekosten	32.488,96 EUR
- waarvan ODV	13.403,93 EUR (7,86% van de totale factuur)
- waarvan REG	5.307,96 EUR (39,60% van de ODV kosten)
Taksen en heffingen	13.215,67 EUR
TOTAAL	170.611,03 EUR

Voor een industrieel bedrijf bedragen de kosten voor openbaardienstverplichtingen gemiddeld 7,86 % van de totale elektriciteitsfactuur. Binnen de kosten voor openbaardienstverplichtingen bedragen de kosten voor de REG-premies voor klanten op middenspanning zo'n 39,60 %. Dit komt overeen met een bedrag van 5.307,96 EUR/jaar voor een industrieel bedrijf.

2.3 Gebudgetteerde exogene kosten voor REG in de distributienettarieven

Met betrekking tot de exogene kosten (met name de uit te betalen premies) voor de REG-acties worden de kosten toegewezen per REG-maatregel. Deze verschillen voor huishoudelijke klanten en niet-huishoudelijke klanten. In de tabellen staan de cijfers opgegeven die gebudgetteerd zijn voor 2016, dus vóór de aanpassing van de REG-ODV.

Tabel 5. Gebudgetteerde kosten REG-acties voor huishoudelijke klanten

Totale kosten REG acties Vlaamse DNB's (huishoudelijke exogene kosten)	Budget 2016	Procentuele toewijzing
Zonneboiler	15.728.016,00	18%
Warmtepomp	807.926,00	1%
Condensatieketel	793.072,00	1%
Dakisolatie	26.001.858,00	29%
Kelder en/of vloerisolatie	3.327.199,00	4%
Buitenmuurisolatie	18.642.926,00	21%
HR-beglazing ipv enkel	8.344.864,00	9%
Sociale Dakisolatieprojecten	4.504.999,00	5%
E-peil woningen en appartementen / energieprestatieregeling	6.200.770,00	7%
Sensibilisering	25.000,00	0%
Kortingsbonnen beschermde klanten	70.000,00	0%
Energiescans	4.410.000,00	5%
REG premies derden / REG steun	104.000,00	0%
TOTAAL	88.960.630,00	100%

De gebudgetteerde kosten voor REG-acties bij de gezinnen zijn het hoogst voor dakisolatie, buitenmuurisolatie en zonneboilers.

Tabel 6. Gebudgetteerde kosten REG-acties voor ondernemingen en openbare besturen

Totale kosten REG acties Vlaamse DNB's (niet-huishoudelijke exogene kosten)	Budget 2016	Procentuele toewijzing
Relighting	795.948,00	19%
Zonneboilers	280.965,00	7%
Warmtepomp	242.728,00	6%
Dak- of zoldervloerisolatie	1.157.740,00	27%
Kelder en/of vloerisolatie	108.699,00	3%
Isolatie spouw- of buitenmuren	336.947,00	8%
HR-beglazing	190.399,00	4%
Investeringspremie na REG audit	116.000,00	3%
Sensibilisering	25.000,00	1%
Energiezorg lokale besturen	420.000,00	10%
Stookinstallaties	91.641,00	2%
Begeleiding vernieuwing isolatie	38.511,00	1%
Condensatietoepassing	12.028,00	0%
Dataloggers	8.601,00	0%
REG steun	430.782,00	10%
TOTAAL	4.255.989,00	100%

De kosten voor REG-acties ondernemingen en openbare besturen worden het meest toegewezen aan dak- of zoldervloerisolatie, relighting, energiezorg lokale besturen en REG- steun.

2.4 Impact van de maatregelen op de distributienettarieven

In de Nota van de Vlaamse Regering (VR 2016 0403 DOC.0190/1QUINQUIES) betreffende het Ontwerp van het besluit van de Vlaamse Regering houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft diverse bepalingen inzake energie-efficiëntie, alsook de principiële goedkeuring met het oog op adviesvraag aan de MiNa-raad, de SERV en de VREG, wordt een kostenraming gemaakt van de wijzigingen aan de nettarieven. Deze worden als volgt voorgesteld:

Tabel 7. Financiële weerslag op de nettarieven volgens de Nota van de Vlaamse Regering¹

In miljoen Euro	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Woongebouwen - verschil tov '15	117,9	69,7	98	/	102,3 +4,39%	102,9 +5,00%	90 -8,16%	90,1 -8,06%
Niet-woongebouwen - verschil tov '15	1,7	1,9	3,5	/	3,2 -8,57%	3,2 -8,57%	2,7 -22,87%	2,7 -22,87%
TOTAAL	119,6	71,6	101,5	/	105,5	106,1	92,7	92,8

In de nettarieven wordt er geen onderscheid gemaakt tussen woongebouwen en niet-woongebouwen. De nettarieven verschillen immers per netspanning en per klantengroep. Zo zijn er op laagspanning zowel woongebouwen als niet-woongebouwen aangesloten. Om deze reden wijkt de berekening in de nota van de Vlaamse Regering af van de berekening van de VREG.

Bovendien houdt bovenstaande tabel enkel rekening met de exogene kosten, en niet met de niet-exogene kosten. De niet-exogene kosten (werkingskosten) bedragen gemiddeld genomen zo'n 10%.

De VREG wenst toch een zo goed mogelijke benadering weer te geven van de nettarieven na de wijziging van de premies voor REG. Om deze reden worden de kosten voor woongebouwen vergeleken met de kosten voor laagspanning, en de niet-woongebouwen vergeleken met de kosten voor middenspanning. Deze vergelijking is niet volledig juist, maar geeft een benaderende weergave van de mogelijke gevolgen.

Tabel 8. VREG Budget REG premies 2015-2016 (exogeen)

In miljoen Euro	2015	2016
Huishoudelijke klanten	91,8	89,0
Niet-huishoudelijke klanten (ondernemingen en openbare besturen)	8,5	4,3
TOTAAL	100,3	93,3

¹ De tabel geeft een vereenvoudigde weergave van de tabel uit de Nota van de Vlaamse Regering (VR 2016 0403 DOC.0190/1QUINQUIES). Voor de details hiervan verwijzen we bijgevolg naar deze nota.

Het jaar 2015 geeft zowel de financiële weerslag weer op de nettarieven (Tabel 7) als de gebudgetteerde kosten op laag- en middenspanning (Tabel 8). Om deze reden zullen de kosten van REG van het jaar 2015² in rekening genomen worden voor het berekenen van de kosten en tarieven voor de jaren 2017-2020.

De regel van drie wordt hierbij toegepast met als basisjaar 2015. Bijgevolg geeft dit het volgende resultaat:

Tabel 9. Budget en schatting REG-premies 2015-2020 (exogeen)

In miljoen Euro	2015 budget	2016 budget	2017 schatting	2018 schatting	2019 schatting	2020 schatting
Huishoudelijke klanten	91,8	89,0	95,83	96,39	84,31	84,40
Niet-huishoudelijke klanten	8,5	4,3	7,77	7,77	6,56	6,56
TOTAAL	100,3	93,3	103,6	104,16	90,86	90,96

In de distributienettarieven worden de REG-kosten, samen met andere ODV-kosten, verdeeld naar de nettarieven voor de verschillende klantengroepen in overeenstemming met Richtsnoer 10 van het Energiedecreet. Deze verdeling is om historische redenen niet uniform over de verschillende distributienetbeheerders. Door de verwevenheid met andere ODV-kosten wordt met de huidige verdeelsleutels een deel van de REG-kosten met betrekking tot de huishoudelijke klanten op laagspanning overgedragen naar de klantengroep op middenspanning. Noteer dat voor andere ODV-kosten het effect juist omgekeerd is. In het eerder vermelde nog uit te brengen rapport zal de VREG hier dieper op ingaan.

De gevolgen van deze herverdeling worden weergegeven in Tabel 10. Deze tabel bevat zowel exogene als niet-exogene kosten waarbij deze kosten (volgens de huidige verdeelsleutels) worden toegewezen aan laag- en middenspanning.

Tabel 10. Totale toegewezen kost per spanningsniveau (exogeen en niet-exogeen)

In miljoen Euro	2015 budget	2016 budget	2017 schatting	2018 schatting	2019 schatting	2020 schatting
Laagspanning	73,5	65,7	76,7	77,2	67,5	67,6
Middenspanning	36,3	34,2	36,8	34,8	32,6	30,8
TOTAAL	109,8	99,9	113,5	112,0	100,1	98,4

In het jaar 2015 bedroegen de REG-kosten 10,33% van de ODV kosten voor klanten aangesloten op het laagspanningsnet en 49,52% voor klanten aangesloten op het middenspanningsnet.³

² De tarieven van het jaar 2015 zijn de tarieven die van toepassing waren tussen 01/09/2015-31/12/2015.

³ Voor 2016 bedragen de REG-kosten 8,67 % van de ODV kosten voor klanten aangesloten op het laagspanningsnet en 39,60 % voor klanten aangesloten op het middenspanningsnet

Aan de hand van deze gegevens berekenen we bijgevolg de impact voor een gemiddeld gezin, een KMO en een industrieel bedrijf.

Tabel 11. Impact wijziging REG-premies op distributienettarieven

EUR/jaar	2015 budget	2016 budget	2017 schatting	2018 schatting	2019 schatting	2020 schatting
Laagspanning						
- gemiddeld gezin	20,94	15,44	21,85	21,99	19,23	19,26
- KMO	247,20	220,55	257,96	231,65	236,90	213,06
Middenspanning						
- Industrieel bedrijf	5.616,50	5.307,96	5.693,86	5.384,41	5.044,02	4.765,52

Voor een gemiddeld gezin (incl. BTW) varieert de REG-kost tussen 19,23 EUR/jaar (2019) en 21,99 EUR/jaar (2018). Ten opzichte van het basisjaar stijgt de kost bijgevolg maximaal met 1,04 EUR/jaar (5,00%) en daalt deze maximaal met 1,71 EUR/jaar (8,17%)

Voor een KMO (excl. BTW) varieert de REG kost tussen 213,65 EUR/jaar (2018) en 257,96 EUR (2017). Ten opzichte van het basisjaar 2015 stijgt de kost bijgevolg maximaal met 10,76 EUR/jaar(4,35%) en daalt de kost met maximaal 33,55 EUR/jaar (13,57%).

Voor een industrieel bedrijf (excl. BTW) varieert de REG kost tussen 4.765,52 EUR/jaar (2020) en 5.693,86 (2017). Ten opzichte van het basisjaar stijgt de kost bijgevolg maximaal met 77,36 EUR/jaar (1,38%) en daalt deze maximaal met 850,98 EUR/jaar (15,15%).

3. Factureringsinformatie (omzetting artikel 10, 11 en bijlage VII van de richtlijn 2012/27/EU)

3.1. Wel uitzonderingen mogelijk bij omzetting artikel 10 van de richtlijn 2012/27/EU

In de nota van de Vlaamse Regering wordt gesteld dat de VREG geadviseerd heeft om artikel 10 van de richtlijn energie-efficiëntie, met betrekking tot de factureringsinformatie, niet volledig om te zetten.

Dat klopt: de VREG heeft in een advies van 2 april 2015 (ADV-2015-02)⁴ met name geadviseerd:

- om de inschatting van de kosten geen onderdeel te maken van de verplichte factureringsinformatie;
- om de bepalingen inzake factureringsinformatie niet van toepassing te maken op niet-residentiële afnemers in afwachting van afsluiting, MOZA-klienten en afnemers op gesloten distributienetten.

⁴ Terug te vinden via <http://www.vreg.be/sites/default/files/document/adv-2015-02.pdf>

De nota aan de Vlaamse Regering stelt echter ten onrechte dat er geen vrijstellingsmogelijkheden voorzien zijn in de richtlijn. Die mogelijkheid bestaat wel degelijk. Artikel 10 van de Richtlijn Energie-efficiëntie voorziet: *“1. In de gevallen waarin de eindgebruiker niet beschikt over een slimme meter als bedoeld in de Richtlijnen 2009/72/EG en 2009/73/EG, zorgen de lidstaten ervoor dat uiterlijk op 31 december 2014 de factureringsinformatie nauwkeurig is en gebaseerd is op het werkelijke verbruik, overeenkomstig punt 1.1 van bijlage VII, voor alle sectoren die onder deze richtlijn vallen, waaronder energiedistributeurs, distributiesysteembeheerders en detailhandelaars in energie, mits zulks technisch mogelijk en economisch verantwoord is.”* (eigen onderlijning)

De VREG heeft hier ook naar verwezen in zijn advies ADV-2015-02 en aangegeven dat eventuele afwijkingen om technische en/of economische redenen duidelijk aan de Europese Commissie gemotiveerd moeten worden. Het is voor de VREG niet duidelijk of deze motivering overgemaakt werd aan de Europese Commissie in het kader van de lopende inbreukprocedure.

Wat de concrete tekstvoorstellen inzake factureringsinformatie betreft, heeft de VREG nog een aantal bedenkingen:

3.2. Geen verplichting opleggen aan de leverancier om indexen na te jagen

Op basis van het tekstvoorstel (het ingevoegde art.3.2.18, punt 10°, in combinatie met de mogelijkheid tot zelfuitlezing) is het niet duidelijk of de afnemer om zijn recht op factureringsinformatie uit te oefenen zelf het initiatief moet nemen en zijn meterstanden moet doorgeven. Punt 10° doet namelijk vermoeden dat de leverancier de indexen moet najagen wanneer hij geen informatieve indexen van zijn klant heeft ontvangen, terwijl de mogelijkheid van zelfuitlezing eerder het initiatief bij de afnemer legt.

Zoals reeds in ons advies werd aangegeven is de VREG van mening dat de afnemer het recht heeft om factureringsinformatie te verkrijgen, maar dat het initiatief bij de afnemer zou moeten liggen. Het verplicht najagen van informatieve indexen door de leverancier i.t.t. de jaarlijkse indexen door de distributienetbeheerder zou voor té veel verwarring zorgen bij de afnemer en tot hoge kosten bij de leverancier leiden. Daarnaast zou de kost om voor alle klanten (via klassieke meteropname) een extra opname te organiseren volgens de distributienetbeheerders op ongeveer 110 Mio euro komen (cf. Kosten-batenanalyse). Deze werkwijze zou dus niet economisch verantwoord zijn.

Het lijkt de VREG dan ook aangewezen om de mogelijkheid van zelfuitlezing te integreren in punt 10° en de volgende bepaling uit het tekstvoorstel te schrappen: “Aan de verplichting vermeld in 10° kan worden voldaan via een systeem van zelf uitlezen door de afnemer, die de uitgelezen metergegevens meedeelt aan de leverancier.”

3.3. Captatie meterstanden bij leverancier of netbeheerder

Gelet op de SPOC-rol van de leverancier voor zijn klant, is de VREG van mening dat het inderdaad de leverancier is die de verbruiksgegevens aan de afnemer moet bezorgen. Hoe deze meterstanden bij de leverancier geraken, zou volgens de VREG echter op dit moment een keuze van de markt moeten zijn.

Leveranciers die op dit ogenblik al hebben geïnvesteerd in systemen (online tools) waarin afnemers hun meterstanden kunnen doorgeven en op basis daarvan informatie verkrijgen, kunnen deze systemen dan behouden en eventueel verder uitwerken. Leveranciers die hier niet over beschikken en niet de nodige investeringen kunnen/willen doen, kunnen dan hun afnemers aanmoedigen de meterstanden via de distributienetbeheerder door te geven, waarna de distributienetbeheerder de informatieve indexen dan doorgeeft aan de leverancier. Het lijkt de VREG dan ook beter de bepalingen zo te formuleren dat beide opties mogelijk zijn.

3.4. Factureringsinformatie ook verplichting voor de distributienetbeheerder (doch enkel in zijn rol als sociale leverancier) en “buitenlandse” leveranciers

De VREG is akkoord dat de bepalingen inzake factureringsinformatie ook van toepassing moeten zijn op de distributienetbeheerder in zijn rol als “sociale leverancier” m.a.w. wanneer hij optreedt als leverancier voor huishoudelijke afnemers in kader van wanbetaling.

Het lijkt ons echter niet nuttig om de bepalingen inzake factureringsinformatie ook van toepassing te maken op de distributienetbeheerder wanneer hij optreedt als “uitzonderingsleverancier” (SOLR of Supplier of Last Resort). Uitzonderingsleverancier komt neer op zeer specifieke marktomstandigheden waarbij de distributienetbeheerder tijdelijk als toegangshouder in het toegangsregister komt te staan in afwachting van afsluiting of van regularisatie van de situatie. Hier kan het zowel gaan om huishoudelijke als niet huishoudelijke klanten. De distributienetbeheerder in deze situaties verplichten om factureringsinformatie te sturen zou economisch niet verantwoord zijn aangezien in deze gevallen de afnemer maar gedurende een korte periode bij de distributienetbeheerder zit, de afnemer net niet bereikbaar is (retourzending) of op korte termijn de relatie zal stoppen. In titel V van het Energiebesluit beschrijft artikel 5.5.2 een dergelijke situatie. Het gaat dan om een zogenaamde problematische verhuis, waarbij de distributienetbeheerder na verloop van tijd de levering tijdelijk overneemt van de commerciële leverancier in afwachting van een regularisatie van de situatie of een afsluiting van de elektriciteits- of aardgastoevoer. Het lijkt de VREG dan ook aangewezen dit artikel uit te sluiten.

Ten slotte lijkt onderstaande toevoeging aan het nieuwe art. 3.2.18 overbodig: *“2° leveranciers die voldoen aan de eisen die gesteld worden door een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte, de federale overheid of de Waalse of Brusselse bevoegde overheid in verband met de levering van elektriciteit of aardgas, als vermeld in artikel 4.3.1, §1, eerste lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009.”* Deze “buitenlandse” leveranciers vallen immers ook onder de definitie van leverancier en zijn dus ook gehouden aan deze bepalingen.

3.5. Specifieke regeling voor gesloten distributienetten

In zijn advies stelde de VREG voor om inzake factureringsinformatie een uitzondering te voorzien voor afnemers op gesloten distributienetten. Zoals in het advies van de VREG beschreven staat, lijkt het de VREG niet kosten-efficiënt om de beheerders van gesloten distributienetten aan dezelfde regels te onderwerpen met betrekking tot het verzamelen en bewaren van informatieve indexen als de distributienetbeheerders. In dit geval zou de captatie van meterstanden dus enkel via de leverancier

moeten verlopen die de factureringsinformatie dan aan de afnemer bezorgt. Het initiatief zou ook hier bij de afnemer moeten liggen.

3.6. Voorstel tot herformulering van het voorgestelde artikel 2

Gelet op bovenstaande bedenkingen, zou het tekstvoorstel voor het nieuwe artikel 3.2.18, 10°, als volgt kunnen worden aangepast:

“ Art. 2. In het Energiebesluit van 19 november 2010, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 8 januari 2016, wordt een artikel 3.2.18 ingevoegd, dat luidt als volgt:

Art. 3.2.18. Elke leverancier:

[...]

10° zorgt ervoor dat nauwkeurige verbruiksgegevens die op het werkelijke verbruik gebaseerd is beschikbaar wordt gesteld aan de afnemer, hetzij minstens tweemaal per jaar, hetzij minstens vier keer per jaar wanneer de afnemer gekozen heeft voor elektronische facturering of specifiek hier om heeft verzocht, wanneer daartoe de nodige meetgegevens worden bezorgd aan de leverancier. De leverancier mag geen extra kosten aanrekenen om deze informatie te verstrekken. De informatie wordt op een overzichtelijke en gemakkelijk begrijpbare manier beschikbaar gesteld via een voor de afnemer gepast communicatiekanaal. De leverancier vermeldt de mogelijkheid op zijn website;

[...]

~~Aan de verplichting, vermeld in het eerste lid, 10° kan worden voldaan met een systeem van zelf uitlezing door de afnemer, die de uitgelezen metergegevens meedeelt aan de leverancier.~~

De verplichting, vermeld in het eerste lid, 10° is van overeenkomstige toepassing op de levering van elektriciteit en aardgas door de distributienetbeheerder in het kader van de uitvoering van hun taken, als vermeld in titel V, met uitzondering van de situatie bedoeld in artikel 5.5.2.

Afnemers van gesloten distributienetten kunnen beschikken over de verbruiksgegevens op de wijze zoals vermeld in het eerste lid, 10° wanneer zij aan hun leverancier de uitgelezen meetgegevens meedelen. “